

השליטון של אותו גוף העז, החלק של ישראל, הוא רוזח לשמר אותו ולמת שלום בכם, ועל זה שבעים פרים של חаг הפסנות, מתחת שלום לשבעים ענפים שבחותך העז.

ועל זה מי כמבה באלים ה. מה זה באלים העז, כמו שאמר (ישעה א) כי יבשו מאיילים אשרחרחרם. שאותו עז שהו עוקדים לדופט אחד שיחקה בתוכו, ונורא אליהם עז) מיכמבה שיעשה במעשיך וירחם על הכל. מי כמבה בכל אותו סביב העז, שאר על גב שהוא שלוט - שומר את הפל, שומר את כל השאר, ולא רוזח לעשות עמםם כליזון. מי כמבה נאדר בקדש - באותו פח עליזון שנקרוא קדש, נאדר בקדש ממש, ונקרוא פח ה' נעם ה', והרי באהנו את דבריהם.

מי כמבה באלים ה. רבינו יוסי פתח, (קהלת א) רأיתי את כל המעשימים אשר נעשו מתוך המש והנה הפל הפל ורעות רוח. שלמה הפל שחתולה בחכמה יתרה על כל בני העוזם, איך אמר שלל המעשימים הם הפל ורעות רוח? יכול אף מעשה האזכה? והרי בתוב (ישעה ל) ומה מעשה האזכה שלום? אלא הרי פרשושה, כתוב כל המעשימים אשר נעשו מתוך המש. שוניה מעשה האזכה, שהוא למעליה מן המש.

והנה הפל הפל ורעות רוח, מה זה אומר? אם תאמר הפל הפל כמו שבאנו, שהוא בסוד החכמה, כמו שנאמר הפל הפל הבלים אמר קחתת. ואיתם הבלים קיום של העוזם שלמעלה ושלמטה. מה תאמר בזה שפטוב פאן הפל הפל ורעות רוח? והרי דבר זה תחת המשמש בתובו.

אלא לכך פרשושה וכך הוא. בא

ההוא דשליט עלייהו, וישראל אחידן ביה. כב מטה עלייהו שלטנותה דההוא (דף נ"ט ע"א) גופא דאלנא, חילקא דישראל. בשי לנטרא לוון, ולמייב שלםא בכליה. ועל דא שבעים פרי חаг, למייב שלמא לשבעין ענפין בגנו אלנא.

ועל דא מי כמבה באלים יי'. (כאי באלים. אילנא. בקה ראת אמר, (ישעה א) כי יבשו מאיילים אשר חפרתם. והוא אילנא, הטע פלחין לחדר דפוסא, דמקקוון בנויות. ואקי אלים אילנא) מי כמבה דיעביד בעובדך וירחם על כלא. מי כמבה בכל ההוא סחרנית דאלנא דאף על גב דאייהו שלטא, נטיר לכלה, נטיר לכל שאר, ולא בעיא למعبد עמהון גמירות. מי כמבה נאדר בקדש, בהוא חילא עלאה דאקרי קדש. נאדר בקדש ממש, ואקרי כה יי'نعم יי', וזה אוקימנא מילוי.

מי כמבה באלים יי'. (שמות טו) ר' יוסי פתח (קהלת א) רأיתי את כל המעשימים אשר נעשו מתוך המש והנה הפל הפל ורעות רוח. שלמה מלפआ, דאספלק בחקמתא יתירה על כל בני עולם, היה אמר דכל עובדיין הפל ורעות רוח. יכול אף מעשה האזכה, וזה כתיב (ישעה ל) ומה מעשה האזכה שלום. אלא הא אוקומיה, כל המעשיים אשר נעשו מתוך המש כתיב. שאני מעשה האזכה, דאייהו לעילא מן שםשא.

זהנה הפל הפל ורעות רוח, מאי קא מייר. אי תימא הפל הפל כמה דאוקימנא, דאייהו ברזא דחקמתא, כמה דאת אמר הפל הבלים אמר קהלה, ואינון הבלים קיומה דעלמא דלעילא ותתא. מאי תימא בהאי, דכתיב הכא, הפל הפל ורעות רוח. (וְהִיא מְלָתָא רֵא תַּחַת הַשְׁבָשׁ בְּתִיב). **אלא לכך אוקומיה, וזה כי הוא. תא חזי,**